

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'.

ΑΡΙΘ. 51

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1907

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν, κράτος μετζίτια ἀργ. 5
 διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
 ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
 † Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
 † Ὁ ἀρχιτραπεζ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν ἐν Κύπρῳ — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Περὶ
 τῶν ἐν ἀγίῳ Ὄρει — Παρενόησις ἢ διαστροφή — Διωγμὸς
 ὁρθοδόξων — Ἀναληθειῶν ἔλεγχος — Βουλγαρικὰ ἀποκαλύ-
 ψεις — Δικαστικὰ ἀγγελίαι

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν κατὰ
 καιροὺς ἐπιστήσαντες, καθέκον ἐθεωρήσαμεν νὰ
 δημοσιεύσωμεν καὶ τινὰ τῶν αὐθεντικῶν μνη-
 μείων, ἐν οἷς οἱ θέλοντες ἐξετάσαι τὴν τῶν ἀγιο-
 τάτων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἀπέναντι τῆς Ἐκ-
 κλησίας τῆς Κύπρου στάσιν δύνανται νὰ μελε-
 τήσωσι καὶ νὰ συναγάγωσιν ὁ ἂν ἀθόλωτος διά-
 νοια καὶ κρίσις ἀνεπηρέαστος συμπέρασμα ἤθε-
 λε σχηματίσει. Ἀτυχῶς, ὑπὸ τινων, παρενεχθέν-
 των, ἐνεκα προσωπικῶν κλίσεων, εἰς ἀλλόκοτα
 συμπεράσματα, διευπλώθη καὶ ἐγράφη πολὺς
 σωρὸς σφαλμάτων, εἰς ᾧ συνήθως ἐξοκέλλουσιν
 οἱ κρίσιν ἔχοντες προεσχεδιασμένην περὶ πραγ-
 μάτων καὶ προσώπων, καὶ βιαία μομφὴ καὶ κα-
 ταφορὰ οἰκτρῶς ἐγεννήθη περὶ τῆς στάσεως τῆς
 Μ. Ἐκκλησίας ἀπέναντι τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλη-

σίας τῆς Νέας Ἰουστινιανῆς· ἀνευλαβεῖς δὲ φρά-
 σεις καὶ λέξεις ἐγράφησαν δημοσίᾳ περὶ τῆς
 προεδρευούσης τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδέαι ἀσύ-
 στατοι περιφέρονται παρὰ τοῖς εἰθισμένοις εἰκῇ
 νὰ γράψωσι περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀνευ μελέ-
 τῆς ἐγγράφων ἐπισήμων, ὧν τὸ κύρος ἀναμφι-
 σβήτητον.

Διεδόθη σὺν ἄλλοις τισὶν ἀσυστάτοις θρύλοις
 ὅτι πρὸ ἐπταετίας ὁ τότε κατέχων τὰ πηδάλια
 τῆς Ἐκκλησίας παναγιώτατος κ. Κωνσταντῖνος
 ὁ ἀπὸ Ἐφέσου ἠρνήθη τὴν ὑπόστασιν ἱερᾶς Συνό-
 δου κανονικῆς ἐν Κύπρῳ· καίτοι δὲ ὁ θρύλος ἦ
 κατεσκευάσθη ἢ ὑπὸ ψευδολόγων μεταδοθεὶς δη-
 μοσιεύεται ὑπ' ἀνθρώπων μέχρις ἀσεβείας ὑβρι-
 ζόντων ἱερὰ πρόσωπα καὶ ἀρχὰς ἱερὰς καὶ ἀπο-
 κλειόντων ἑαυτοὺς πάσης συζητήσεως, ἐν τού-
 τοις, χάριν ἐκείνων, ὧν οἱ τοιοῦτοι σκανδαλί-
 ζουσι τὰς συνειδήσεις, καὶ χάριν τῆς ἱστορίας,
 ἀγγέλλομεν αὐτοῖς ὅτι οὔτε ἐν τοῖς πρακτικοῖς
 τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας,
 οὔτε ἐν τῇ ἐπισήμῳ πατριαρχικῇ ἀλληλογραφίᾳ
 φέρεται τοιαύτη τις ἀπόφασις τοῦ παναγιωτά-
 του πατριάρχου κ. Κωνσταντίνου, ἀθετοῦσα τὴν
 ὑπαρξίν νομίμου Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Κύ-

πρου ἢ τὴν κανονικὴν αὐτῆς ὑπόστασιν ἀναιροῦσα· διότι κὰν ἔτι ἓν ἢ δύο μέλη τῆς Συνόδου ταύτης ἀποχωρήσωσιν, οἱ μένοντες, ἔφ' ὅσον ἀποτελοῦσι τὴν πλειοψηφίαν, δυνατὸν ν' ἀποκληθῶσι λείψανα Συνόδου, ἀλλ' αὐτοὶ εἰσιν οἱ διοικοῦντες. Τὸν δὲ τρόπον καὶ τὸ ἔθος τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Συνόδου μιᾶς Ἑκκλησίας, ὡς ἀπ' αἰώνων γίνεται, οὐδεμία τῶν λοιπῶν Ἑκκλησιῶν δικαιούται ν' ἀποδοκιμάσῃ ἢ ἀποκηρύξῃ.

Καθὼς ἀθεμελίωτά εἰσι τὰ περὶ πατριαρχικῆς δῆθεν γνώμης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ νόμιμον καὶ κανονικὸν τῆς τῆν Ἑκκλησίαν Κύπρου διοικήσεως ἱερᾶς Συνόδου, τοιοῦτοτρόπως εἰσιν ἀσύστατα καὶ τὰ περὶ τῆς αὐτοβούλου ἐπεμβάσεως τῆς προεδρευούσης τῶν ὀρθοδόξων αὐτοκεφάλων Ἑκκλησιῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου. Ἡ τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἑκκλησία, παρακαλουμένη, καθῆκον ἔχει νὰ παρέμβῃ, οἷα πρεσβύτερα μεταξὺ ἀδελφῶν, δυναμένη μὲν νὰ συστήσῃ τοῖς ἐν διαστάσει τὰ χρήσιμα καὶ πρέποντα, δικαιουμένη δὲ νὰ ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν ὅτι πρέπει ν' ἀκουσθῇ, ἀφοῦ μάλιστα, περιέπουσα τὰ θέσμια τῶν ἐπὶ μέρος ὀρθοδόξων Ἑκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἢ τῶν ἰσαποστόλων ἀνδρῶν ἰδρυθεισῶν καὶ ὑπὸ Συνόδων Οἰκουμενικῶν ἀναγνωρισθεισῶν, προήσπισεν ἐν ἀνάγκαις αὐτὰ καὶ προασπίζει. Προκαλουμένη δὲ οὐδένα λόγον ἔχει ν' ἀρνηθῇ. Τοῦτο καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνει, συνιστῶσα καὶ μακρόθεν καὶ ἐγγύθεν εἰς πάντας τοὺς εὐφρονοῦντας ἐν Κύπρῳ τὴν εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα θυσίαν προσωπικῶν βλέψεων καὶ τάσεων καὶ συμφερόντων ἰδίων. Ἡ θυσία αὕτη θέλει δοξάσῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐκεῖνον, ὅστις ἠθέλην ὑποστῆ ταύτην, καὶ μόνη αὕτη δύναται νὰ χορηγήσῃ τοῖς ὀρθοδόξοις Κύπρου τὴν ποθουμένην γαλήνην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Εὐσεβεῖς πράξεις.—ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως καὶ Θυατείρων κ. Ταρασίου ἀπεστάλησαν τῇ Ἑκκλησίᾳ 47 λίραι Τουρκίας, ἐξ εἰσφορῶν προερχόμεναι τῶν ὀρθοδόξων κοινοτήτων τῆς ἐπαρχίας ταύτης ὑπὲρ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ὁμογενῶν καὶ ὁμοδόξων, ὧν τοσοῦτον κατὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη δοκιμάζεται ἢ εἰς Θεὸν

ἀγνὴ πίστις καὶ ἡ εἰς τὴν μητέρα Μ. Ἑκκλησίαν ἀπαραποίητος ἀφοσίωσις. ὑπὲρ τῶν ἐν ἱερῷ ἀγῶνι ἐγκαρτερούντων τέκνων αὐτῆς ἡ πρὸς τὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης δεομένη Ἑκκλησία πράττει πᾶν τὸ δυνατὸν αὐτῇ, προτρέπεται δὲ τοὺς ὁμογενεῖς εἰς ὑλικὴν τῶν πασχόντων βοήθειαν. Τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας πασχόντων καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν περιουσίαν ὑπὲρ τῆς ἀγνῆς καὶ ἀνοθεύτου διδασκαλίας τῆς Ἑκκλησίας θυσιαζόντων καθῆκον ἔχομεν νὰ μιμησκώμεθα πάντες καὶ πάντοτε, στηρίζοντες ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς τοὺς τὸν ἱερὸν ἀγῶνα συνεχίζοντας.

Πατριαρχικαὶ προδορήσεις.—Τῇ παρελθούσῃ πέμπτῃ, 6 μεσοῦντος, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης νύξαιτο τηλεγραφικῶς τὰ πρέποντα τῇ Α. Ὑψ. τῷ ἑλληνι βασιλόπαιδι Νικολάφ ἄγοντι τὴν ὀνοματικὴν ἐορτὴν αὐτοῦ. Ἐγκαίρως δὲ διεδίδασε τῆς πατρικᾶς εὐχᾶς αὐτοῦ, ἐπὶ τῷ γάμῳ τῆς Α. Β. Ὑψ. τοῦ ἑλληνος βασιλόπαιδος Γεωργίου, τῷ τε νεονύμφῳ καὶ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ πατρί. Τηλεγραφικῶς ἐλήφθησαν ἀπαντήσεις, δι' ὧν αἱ ΑΑ. Ὑψ. ἐκφράζουσι τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν.

Μητρόπολις Βόσνης.—Δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βόσνης κ. Εὐγένιος νύχαρίστησε τῇ Ἑκκλησίᾳ ἐπὶ τῇ ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Βανιαλούκας καὶ Βιχάτς εἰς τὴν τῆς Βόσνης μεταθέσει αὐτοῦ.

Κανονικὴ ἄδεια.—Μετὰ βραχεῖαν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει διαμονὴν πρὸς νοσηλείαν, θεραπευθεὶς ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Πισιδίας κ. Κωνσταντῖνος, προπεμφθεὶς ἄχρι τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Στρωμνίτης καὶ Γρεβενῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς Α. Θ. Π. ὑπὸ τοῦ ἱερολγ. δευτερεύοντος.—Ἀνεχώρησε τὴν δευτέραν τῆς ἐβδομάδος ταύτης εἰς Ἅγιον Ὅρος, ἐπὶ διμηνίαν παρ' ἡμῖν διατρίψας, χάριν τῆς πασχούσης ὑγείας αὐτοῦ, ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος πρώην Μετρῶν κ. Δοσίθεος.

Μονὴ Περιοστερεῶτα.—Συνοδικῶς ἐνεκρίθη ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρὸ καιροῦ ἀναδειχθέντος ἡγουμένου τῆς ἐν Πόντῳ σταυροπηγιακῆς μονῆς τοῦ ἀγίου Γεωργίου Περιοστερεῶτα, πανοσιωτάτου ἀρχιμ. κ. Γρηγορίου, ἀντὶ τοῦ πρὸς Κύριον μεταστάντος Ἱερεμίου. Συνοδικῶς ἐπίσης ἐπεκυρώθη ὁ κανονισμὸς τῆς μονῆς ταύτης, συνταχθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῇ μοναζόντων, ὑποστὰς τροποποιήσεις

τινὰς ὑπὸ τῆς Μοναστηριακῆς Ἐπιτροπῆς, ἐγκριθείσας ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Μονὴ Γκούρας. — Τῷ ὁσιωτάτῳ ἡγουμένῳ τῆς ἐν Ἠλείῳ σταυροπηγιακῆς μονῆς τῆς Θεοτόκου Μολυβδοσκεπάστου κ. Βενεδίκτῳ ἐδόθη ἡ ἡγουμενεὶα καὶ τῆς παρακειμένης σταυροπηγιακῆς μονῆς Ταξιάρχων Γκούρας, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ νενομισμένον πατριαρχικὸν ἐξεδόθη γράμμα.

Ζάππειον ἔθνικὸν παρθεναγωγεῖον. — Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς συνεδρίαν ἱερᾶς Συνόδου καὶ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐφορίας τοῦ Ἐθν. Ζαπείου παρθεναγωγείου οἱ ἀξιότιμοι κκ. Στ. Τσικαλιώτης, Γ. Κάρταλης καὶ Γ. Κουμαριανός, ἱατρός, ἀντὶ τῶν παραιτηταμένων κκ. Ἰω. Ἰωαννίδου βέη, Μ. Πορτοκάλου καὶ Μ. Ραχτιβάν.

Ἐθν. Ἰωακείμειον παρθεναγωγεῖον. — Ἀντὶ τῶν ὑποβαλόντων παραίτησιν ὡς ἐφόρων τοῦ Ἐθν. Ἰωακείμειου παρθεναγωγείου κκ. Φρ. Μεζίκη καὶ Θρ. Ψάθη, ἐξελέγησαν ἐν τῇ χθρσινῇ συνεδρίᾳ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου ἐφοροὶ τοῦ Ἰωακείμειου ὁ ἐξοχ. Ἀριστείδης βέης Κυριακοῦ καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Μιχὲς Παπαδόπουλος.

Κεντρικὴ Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπὴ. — Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, μέλος τῆς πατριαρχ. Κεντρ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς, ἐκπροσωποῦν ἐν αὐτῇ τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον, ἐξελέγη ὁ ἀξίος κ. Σόλων Γ. Καζανόβας.

Ἐπισκέψεις. — Τῇ τετάρτῃ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. οἱ ἐξοχ. πρεσβευταὶ τῆς Σερβίας, ὁ παρὰ τῇ Ὑψ. Πύλῃ κ. Νενάδοβιτς καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις κ. Βόσκοβιτς — τῇ πέμπτῃ ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας ἐνταῦθα κ. Ἰ. Ζηνοβιέφ.

Μητρόπολις Αἰνίου. — Καθ' ἃ μανθάνομεν ἐκ τοῦ «Φάρου τῆς Θεσσαλονίκης», ἐπεσκέψατο πρό τινα ἡμερῶν τὴν Ἐκκλῆσιαν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Αἰνίου κ. Ἰωακείμ.

Μητρόπολις Σρωμνίτιδος. — Αἰτήσας τοῦ σεβ. μητροπολίτου Τιβερίουπόλεως καὶ Σρωμνίτιδος κ. Γρηγορίου, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐψήφισε ν' ἀποσταλῶσι τοῖς ἐξ πενομένοις ἱερεῦσι τοῖς πόλεως ταύτης 20 λίραι, διδόμεναι ἀνὰ τρεῖς μὲν τοῖς πέντε τούτων, τῷ δὲ ἑκτῷ αἰ λοιπαί.

Ὀνομαστικαὶ ἐορταί. — Τῇ τετάρτῃ, 12 μεσοῦντος, ἡ Α. Θ. Π. διεβίβατε τὰς ἀδελφικὰς εὐχὰς αὐτοῦ καὶ προτρήσεις τῷ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀντιο-

χείας κ. Σπυρίδωνι διὰ τοῦ ἱεροῦ. δευτερεύοντος — τηλεγραφικῶς δὲ συνεχάρη μὲν τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βελλᾶς καὶ Κονίτσης, ἐπίσης ἐορτάζοντι, ἠΰξατο δὲ τὰ δέοντα τῷ ἐν Μακροχωρίῳ οἰκοῦντι ἐνδοξ. Σπυρ. Λαζαρίδῃ ἐφέντῃ καὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ. δευτερεύοντος τῷ βοηθῷ καπικεχαγιά τῶν Πατριαρχείων κ. Σπ. Π. Κωνσταντινίδῃ. — Τῇ πέμπτῃ συνεχάρη τηλεγραφικῶς τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Βόσνης κ. Εὐγενίῳ καὶ τῷ ἐν Σόφια διπλωματικῷ πράκτορι τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐγενίῳ Ζαλοκώστῃ ἐορτάζουσι. — Σήμερον δὲ, σάββατον, ἠΰξατο τὰ δέοντα διὰ τοῦ ἱεροῦ. τριτεύοντος τῷ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτοῦ ἐορτὴν ἄγοντι ἔλλογ. κ. Ἐλευθερίῳ Γρ. Ταπεινῷ, δικηγόρῳ.

Ἅγιον Ὅρος. — Παρεπιδημοῦσιν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν, ἀπὸ τινα ἡμερῶν, ὁ πανος. προηγούμενος κ. Ἰωακείμ Βατοπεδινός καὶ ὁ ὁσιώτ. μοναχὸς καὶ ἀγιογράφος κ. Χρυσόστομος, ὁ μὲν διὰ λόγους ὑγείας, ὁ δὲ διὰ κελλιωτικὴν ὑπόθεσιν. — Ἐκ Θεσσαλονίκης μανθάνομεν ὅτι τῇ 6 τοῦ μηνὸς τούτου κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Θεσσαλονίκῃ, δαπάναις τῆς ἱερᾶς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μονῆς τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος, ἀνεγειρομένου νοσοκομείου.

Σωματεῖα. — Κατὰ τὴν τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ γενομένην εἰς Τα-ταῦλα ἐπέτειον πανήγυριν τῆς τόσον λυσιτελῶς ἀπὸ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν τὸν Χριστιανικὸν αὐτῆς σκοπὸν ἐκπληρούσης Φιλοπτώχου τῆς συνοικίας ταύτης Ἀδελφότητος ἐξεπροσώπει τὴν Α. Θ. Π. ὁ καὶ τὴν ἱερὰν λειτουργίαν ἀπὸ πρωίας ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀγίου Δημητρίου τελέσας σεβασμ. μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Νικόλαος, ὅστις καὶ λαμπρὰν ἐποιήσατο τοῖς ἐορτάζουσιν ἀδελφοῖς προσφώνησιν. Παρῆσαν κατὰ τὴν πανήγυριν ὁ ἐξοχ. πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰ. Γρυπάρης καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἐξ. πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσσίας.

Ἐκκλησία Ρωσσίας

Ἀδελφικῆς ἀγάπης τεκμήριον. — Ὑπὸ τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Βελοστόκ κ. Βλαδιμήρου, προϊσταμένου τῆς ἐν Σουπράσλη τοῦ κυβερνείου Γρόδνου (τῆς διοικήσεως Βελοστόκ) μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὑπεβλήθη τῇ Α. Θ. Π., ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ θανάτου τοῦ ἐν ἀγίοις Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἡ ἔκφρασις τῆς βαθυτάτης αὐτοῦ εὐλαβείας πρὸς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ὃν ἠγάξιεν ὁ μακάριος ἐκεῖνος πατήρ καὶ ὃν κοσμεῖ νῦν ἡ Α. Θ. Π. Τὴν μονὴν ταύτην ἠύλογησε τῷ 1505 ὁ ἀοίδιμος οἰκουμενικὸς πατριάρχης Ἰωακείμ Α'.

ὁ ἀπὸ Δράμας ἐκδοῦς τὸ νεοομιζόμενον σιγίλλιον·—ἐπεσκέψατο δ' αὐτὴν κατὰ ἰούλιον τοῦ 1589 ὁ ἀείμνηστος ἰδρυτὴς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Ρωσσίας Ἱερεμίας Β' ὁ ἀπὸ Λαρίσσης, δωρησάμενος αὐτῇ πολύτιμον μίτραν, διαφυλλαττομένην μέχρι τοῦδε ὡς ἱερὸν ἐνθύμιον. Παρακαλῇ δὲ ὁ πᾶνιερ. κ. Βλαδίμηρος τὴν Α. Θ. Π. νὰ ρίψῃ «ἔστω καὶ ἄπαξ, εὐθεὶς ἄκτινα φωτὸς ὡς ἐχέγγυον τῆς κοινωνίας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πνευματικῆς προκοπῆς, καὶ κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν προκατόχων Σου φώτισον καὶ στήριξον ἡμᾶς διὰ γραφῆς, δι' εὐχῆς καὶ τῆς εὐλογίας Σου».

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Μητροπόλις Ἀθηνῶν. — Διέτριβον κατὰ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐν Ἀθήναις οἱ πᾶνιερ. ἀρχιεπίσκοπος Ἀρτίης κ. Γεννάδιος καὶ οἱ ἐπίσκοποι Πατρῶν κ. Ἀντώνιος καὶ Φωκίδος κ. Ἀμβρόσιος. — Ἀνεχώρησε δ' εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἐπιστρέφων ὁ πᾶνιερ. ἐπίσκοπος Φθιώτιδος κ. Θεόφιλος. — Τῇ κυριακῇ, 25 νοεμβρίου, κατὰ τὸν ἁγίον Σύνδεσμον, ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Θεόφιλος περιῆλθε τοὺς ἱεροὺς ἐν Πειραιεὶ νικοῦς, δοὺς τῷ ὑπ' αὐτὸν κλήρῳ τὰς δεούσας ὁδηγίας.

Ἀρχιεπισκοπὴ Ζακύνθου. — Κατὰ τὰς τῇ 11 νοεμβρίου γενομένας ἐκδησεις τῆς ἐν Ζακύνθῳ λαϊκῆς σχολῆς, τῆς εὐδοκίμως ἀπὸ ἐννέα ἐτῶν λειτουργούσης, ἀπήγγειλε τὸν εἰσιτήριο λόγον ὁ τῆς ἐφορίας ἐπίτιμος πρόεδρος πᾶνιερ ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου κ. Διονύσιος. Πρῶτον μάθημα τὴν ἐρμηνείαν τῆς θείας λειτουργίας, οὗ ἐξακολουθεῖ ἡ διδασκαλία.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ συμβαινόντων ἐγράψαμεν μέχρι τοῦδε, κατὰ καθήκον συστήσαντες τοῖς ὁσιωτάτοις μοναχοῖς σεβασμὸν πολὺν πρὸς τὰς ἀσκητικὰς ἐν γένει διατάξεις καὶ τοὺς μοναχικοὺς θεσμοὺς, οὓς ἐλπίζομεν ὅτι πάντες ἐν τινὶ μέτρῳ γινώσκουσιν, ὡς ἀναλογίζονται βεβαίως ὅταν εὐθύνην φέρουσιν ἀπέναντι τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ μέλλοντος, ἀθετοῦντες μὲν ἐκείνους, παραλύοντες δὲ τὴν πειθαρχίαν, ἥτις ἀπαιτεῖται πρὸς εὐδόξωσιν καὶ στερέωσιν παντὸς ἱεροῦ συστήματος καὶ πάσης ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Ἐκακίσταμεν δὲ καὶ τοὺς διασπάρσαντας τὴν εἰρήνην ἐν τῇ μονῇ Δοχειαρίου καὶ τοὺς ἐπιδραμόντας τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου, συστήσαντες ἑμὰ καὶ τοῖς διοικοῦσι τὰς ἱερὰς μονὰς πολλὴν περίσκεψιν ἐν τῷ ἔργῳ τῆς διοικήσεως, ἐν και-

ροῖς μάλιστα, καθ' οὓς ἡ ἐλαχίστη παρατήρησις ἐξάπτει τὰ πνεύματα τῶν ἀναγώγων, ὡς ἀπέδειξεν ἄρτι ὁ θρασὺς καὶ αὐτοκαθαίρετος θυρωρὸς μονῆς τινος προβὰς μέχρις ἐγκλήματος κατ' ἐνὸς τῶν προισταμένων αὐτοῦ δικαίως αὐτὸν ἐπιτιμήσαντος.

Ὅταν ἀκούωμεν τοιαύτας τινὰς τολμηρίας, ἔχομεν τὴν παρορσίαν νὰ εἰπώμεν πρὸς τὴν ἀνωτάτην ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἀρχὴν ὅτι πρέπει νὰ φανῇ αὐστηρὰ κατὰ τὴν ἐγκληματικὴν, τηροῦσα καὶ τὸ χριστιανικὸν καθήκον τῆς συγχωρήσεως τῶν πταιόντων καὶ ταραχὰς προκαλούντων· τὸ τελευταῖον ἐφηρμόσθη ἐπὶ τῶν τοῦ Ἀγίου Παύλου ἐπιδρομῶν, οἵτινες ἀφέθησαν μὲν ὑπὸ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς ἀκαταδίωκτοι, ἀλλ' ὅκτω τούτων, αἰτήσῃ τῆς ἱερᾶς Κοινότητος, ἀπηλάθησαν ἤδη εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν, ἐν ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· ἄφικτος δὲ ἐγένετο μόνος ὁ τούτους ὁδηγήσας, ὃν αἱ ἀρχαὶ Θεσσαλονίκης ζητοῦσιν ἐπιμόνως ἐν' ἀποστείλωσιν εἰς Κεφλληνίαν, τὴν πατρίδα αὐτοῦ, κατ' αἴτησιν τῆς ἱερᾶς Κοινότητος. Ἐπίσης αὐστηρὰν ἀπεκδεχόμεθα νὰ ἴδωμεν τὴν ἱερὰν Κοινότητα καὶ πρὸς τοὺς ταραξίαις τῆς τοῦ Δοχειαρίου μονῆς, οὓς ἡ ἐπὶ τούτῳ ἐρισθεῖσα πενταμελής ἐπιτροπεία παραδόξως ἐδικαίωσε, ζητήσασα νὰ ὑποβάλλῃ ὑπὸ «κανόνα» τοὺς διὰ ροπάλων ἐκβληθέντας τῆς μονῆς, οἵτινες ἡρνήθησαν νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τερατώδη ἀπόφασιν, δικαιοῦσαν τοὺς ταραξίαις καὶ στασιαστὰς καὶ καταδικάζουσαν τοὺς ἀδίκως ἐκβληθέντας πηλαιούς καὶ γεροντοτέρους, ἢ καὶ τὰς ἀρχὰς κατέχοντας. Δικαστικὴ δ' ἡ διατιθητικὴ ἀπόφασις, ἀνεχομένη τοὺς στασιαστὰς. ἱκανοποιούσα τοὺς ταραξίαις καὶ τὴν αὐτοδικίαν ἀτιμώρητον ἀφίνουσα, δεικνύει περιτράνως ὅτι ἡ ἔκλυσις πολὺ προεχώρησε καὶ αἱ αὐστηραὶ διατάξεις τῶν ὁσίων πατέρων περὶ μοναχικῆς πολιτείας διατρέχουσι παραγραφὴν, ζημιοῦσαν τὴν ἀγιορειτικὴν ἀδελφότητα.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Ἐφορεία τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Μαρασλῆ δηλοῖ, ὅτι, καθ' ὅλας τὰς γενομένας συνεδρίας αὐτῆς οὐδὲν μέλος ἀπῆν, οὐδὲ παρητήθη, καὶ ὅτι οἱ λογαριασμοὶ ὑπεβλήθησαν ἐγκαίρως καὶ ἀρμοδίως εἰς τὸ ἐντιμον Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Φαναρίῳ τῇ 15 δεκεμβρίου 1907.

Η ΕΦΟΡΕΙΑ

ΠΑΡΕΝΝΟΗΣΙΣ ἢ ΔΙΑΣΤΡΟΦΗ

Παρεννόησιν ἢ διαστροφὴν τῆς ἀληθείας ἀποτελοῦσι τὰ ἐν τισι δημοσιογραφικοῖς ὀργάνοις τῆς πρωτευούσης δημοσιευθέντα κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας περὶ τάσεως, δῆθεν, τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἀνάμixin αὐτοῦ εἰς καθήκοντα ἀλλότρια τῆς δικαιοδοσίας, ἣν δυνάμει τῶν κανονισμῶν καὶ τοῦ νόμου ἔχει. Καὶ ἡ μὲν «Κωνσταντινούπολις» τῆς παρελθούσης τετάρτης, ἀναφέρει ὅτι τὴν δῆθεν ἔφεσιν τῶν Συμβούλων, ἣν, κατ' αὐτὴν, ὑποθάλλουσι καὶ μέλη τινὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, πρὸς ἀνάμixin αὐτῶν καὶ εἰς καθαρῶς πνευματικῆς φύσεως ὑποθέσεις, δύναται τις νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς ὑπερβασίαν καθηκόντων καὶ οὐδὲν πλεόν οὐδὲν ἔλαττον, εἰς προσπάθειαν φανερὰν πρὸς ἐκλαίκευσιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου· κατωτέρω δὲ ἐκφράζει τὴν βεβαιότητα ὅτι ἡ ἱερὰ Σύνοδος δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ τὴν καταπάτησιν καὶ καταστρατήγησιν τῶν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τῆς, καὶ τὴν ἀπορίαν, πῶς διαφεύγει τὴν ἐγνωσμένην ὀξύνοϊαν τῶν ἀξιοτίμων Συμβούλων ἢ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρεπομένη ἀποπειρα πρὸς ἐκλαίκευσιν τῆς δικαιοδοσίας τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὑπὲρ ἀσινούς καὶ ἀλωθήτου τηρήσεως τῆς ὁποίας πρώτιστα πάντων ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνᾷ τελεσφόρως ἡ Α. Θ. Παναγιότης. Ἡ δὲ «Πρωΐα», τῆς πέμπτης, ὑπὸ τὸν τίτλον «τὸ ζήτημα τῶν ἐπαγγελματικῶν σχολῶν», ἐξ ἀφορμῆς ἀποφάσεώς τινος τοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν ζητηθήσεται ἡ γνώμη τῆς Ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπῆς, ἐὰν ἦναι δυνατόν καὶ πῶς τοῦτο, νὰ ἰδρυθῶσιν ἐπαγγελματικαὶ σχολαὶ εἰς ἐνορίας τινὰς, εἰς σφοδρὰ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐκρήγνυνται σχόλια, προτάσσουσα ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη μόνον τὸν πρόεδρον τῆς Π. Κ. Ε. Ἐπιτροπῆς δὲν θὰ ξενίσῃ, διότι οὗτος, ὡς συνοδικός, γινώσκει καὶ τὰς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἐκδηλωθείσας τάσεις πρὸς ἐπέμβασιν καὶ εἰς καθαρῶς συνοδικὰ καθήκοντα τῶν Συμβούλων τοῦ ἔθνους ἀντιποιοιμένων καὶ αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος τῆς παροχῆς κανονικῆς ἀδείας εἰς μητροπολίτας πρὸς ἔλευσιν εἰς βυσιλεύουσαν κτλ.

Ἀποφεύγοντες, τὸ ἐφ' ἡμῖν, νὰ σχολιάσωμεν τὰς προθέσεις τῶν εἰς τὰς ταύτας ἀνεξελέγκτους καὶ ἀνακριβεστάτας δημοσιεύσεις προβαινόντων, δηλοῦμεν ὅτι οὐδέποτε τὸ Συμβούλιον, ἢ οἱ

Σύμβουλοι, ἕκαστος χωριστὰ, διανοήθησαν νὰ διεκδικήσωσιν ἀλλότρια καθήκοντα, οὐδὲ τὸ παράπαν νὰ ἀναμιχθῶσιν εἰς ζητήματα ἀνήκοντα τῇ ἀποκλειστικῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ἱερᾶς Συνόδου· τὰ δὲ ζητήματα ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Συμβούλιον, ὡς τὸ ἕτερον τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων, ἀσχολεῖται, εἰσὶ τὰ ἐκ τῶν γενικῶν Κανονισμῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ τιθέμενα. ὡς ἡ ἀπόφασις νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Ἐκπ. Ἐπιτροπὴ περὶ ἐπαγγελματικῶν σχολῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἀποδιδόμενας τῷ Συμβουλίῳ τάσεις περὶ ἐκλαίκευσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου, αὗται οὔτε ὑπῆρξαν ποτε οὔτε δύνανται νὰ ὑπάρξωσι παρ' αὐτῷ. θεωρουμένῳ ὡς τὸ ἕτερον τμήμα τῆς ἐν τῷ ἔθνικῳ κέντρῳ ὑπαρχούσης καὶ περὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων καθηκόντως μεριμνώσης μιᾶς καὶ μόνης Ἀρχῆς, ἣν πάντες, οἳ τε ἐν τῷ περιθώρῳ καὶ οἱ ἔξω αὐτοῦ εὐρισκόμενοι, καθῆκον ἔχουσιν ἵνα ἐνισχύωσι καὶ οὐχὶ, δι' ἀκαίρων δημοσιευμάτων, νὰ ἐκθέτωσι πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ δημοσίου καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ξένων, καὶ δὴ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς βουλγαρικῆς Σοβράνιε τῆς 7 Νοεμβρίου, ὁ βούλγαρος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στάντσεφ προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις.

«Θὰ ἀναφέρω ἐνταῦθα ὅτι, συνεπεία τοῦ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνθελληνικοῦ κινήματος, ἐξεπατρίσθησαν ἐκ Βουλγαρίας, χάρις εἰς τὴν ἑλληνικὴν προπαγάνδαν, περὶ τὰς 10,000 Ἑλλήνων. Ἡ θέσις ὅμως τῶν ἐκπατρίσθέντων οὐδόλως τυγχάνει ζηλευτῇ καὶ πολλοὶ τούτων προτίθενται νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰς γενετέρας αὐτῶν.

» Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὰς καταληφθείσας ἑλληνικὰς ἐκκλησίας καὶ σχολὰς ἐν Φιλιππουπόλει, Πύργῳ καὶ Βάρνῃ, ἔχω νὰ εἴπω ὅμῃν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον ἀνέπτυξε πραγματικῶς μεγάλην δραστηριότητα, ἵνα χαρακτηριθῇ ἡ φύσις τοῦ κινήματος τούτου διὰ παραδόξων φωνασκιῶν. . . . Προκειμένου δὲ περὶ τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ζητήματος τίνι δέον νὰ ἀνήκωσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σχολαὶ καὶ ἐκκλησίαι, τὸ Ὑπουργεῖον κατήρτισεν ἰδιαίτεραν ἐπιτροπὴν πρὸς λεπτομερῆ μελέτην τοῦ ζητήματος».

Τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ βουλγάρου Ὑπουργοῦ παραθέτομεν αὐτουσίους, ἵνα καταδειχθῇ, ἅπαξ ἔτι, ἡ κακοπιστία τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, μὴ δισταζούσης νὰ προβαίνει, διὰ

τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, ἐνώπιον αὐτῆς τῆς Βουλῆς, εἰς δηλώσεις ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὴ, ἐπὶ γεγονότων ὧν ἡ ἐξέλεξις τυγχάνει εὐχερεστάτη. Διότι, οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ ἀγνοῶν ὅτι οἱ ἐκ Βουλγαρίας καὶ Ἀν. Ρωμυλίας ἐξαναγκασθέντες πρὸς ἐκπατρισμὸν Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι, ἀνέρχονται οὐχὶ εἰς 10000, ἀλλ' εἰς **τριακόνα** χιλιάδας. Καὶ ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐξογκοῦται ὁσημέραι εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἡ βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Βετσέρνα Πόστα» τῆς 7 Νοεμβρίου, ἀφιερῶν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου κύριον ἄρθρον, ἐποδουρομένη διὰ τὴν συστηματικὴν μετανάστευσιν, ἰδίᾳ ἐκ τῶν διαμερισμάτων Πύργου καὶ Στενιμάχου, ὅπου, λέγει, ὁλόκληρα χωρία ἐξεπατρίσθησαν καὶ οἱ ἀγροὶ ἀφέθησαν χέρσοι, καὶ καταλήγουσα διὰ τῆς φράσεως **«νομίζομεν ὅτι ἡ φιланθρωπία ἐπιβάλλει τὴν ἐπέμβασιν τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως!!!»**.

Ἐπίσης γνωστὸν τυγχάνει τοῖς πᾶσιν, ὅτι τὸν ἐκπατρισμὸν τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων προῦκάλεσεν οὐχὶ ἡ προπαγάνδα τῶν ὁμοφύλων των, ἀλλ' ὁ ἀπεριγράπτως θηριώδης διωγμὸς καὶ ὁ κατ' αὐτῶν κηρυχθεὶς πόλεμος ἐξοντώσεως, ἀπὸ τε ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἀπόψεως, ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, τῇ συμπτᾶσει καὶ ὑποβοηθήσει αὐτῆς ταύτης τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, καθὰ κατεδείχθη περιτράνως ὑπὸ τῶν ἀποκαλύψεων τοῦ κ. Νάτσεβιτς, ἐτέρων Βουλγάρων πολιτευτῶν καὶ ἐκ τῆς ὁμολογίας μεγάλης μερίδος αὐτοῦ τούτου τοῦ βουλγαρικοῦ τύπου. Εἶναι δυνατὸν δὲ, εὐχερῶς πάνυ, νὰ ἐξακριβωθῇ ὅτι, ἐκ τῶν τριακοντακισιῶν ἐκπατρισθέντων Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων, οὐδ' ἑκατὸν άτομα ἐπανέκαμψαν, εἰς τὰ ἴδια, παρὰ τὰ ποικίλα τεχνάσματα καὶ τὰ σαγηνευτικὰ μέσα τὰ τεθέντα εἰς ἐνέργειαν, πλαγίως, παρὰ τῶν Βουλγάρων, καταπλαγέντων ἐπὶ τῇ ἐντάσει τῆς μεταναστεύσεως.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐτέραν δῆλωσιν τοῦ Βουλγάρου Ὑπουργοῦ περὶ τῶν ἀρπαγείων ἐκκλησιῶν καὶ σχολῶν καὶ τῆς λοιπῆς περιουσίας τῶν ἐν τῇ βουλγαρικῇ Ἡγεμονίᾳ Ὁρθοδόξων ἐλληνικῶν κοινοτήτων καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, θεωροῦμεν ὅλως ἀνάξιον τοῦ κόπου τὸ νὰ ἀσχοληθῶμεν καὶ αὐθις ἐπὶ τῆς σαθρᾶς ταύτης ὑπεκφυγῆς, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ὁποίας πειρῶνται οἱ Βούλγαροι

νὰ συγκαλύψωσι τὰς ληστρικὰς αὐτῶν ἀρπαγὰς. Καθόσον, σύμπας ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔχει ἐσχηματισμένην, ἤδη, τὴν περὶ τῆς βουλγαρικῆς τιμιότητος καὶ δικαιοσύνης πεποίθησίν του, οὐδ' ἐξαρκούσι, πρὸς διάσεισιν αὐτῆς, αἱ πομφολυγώδεις καὶ φενακιστικαὶ δηλώσεις τῶν βουλγάρων Ὑπουργῶν.

Εἰς τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων Ὁρθοδόξων βιαιοπραγίας τῶν Βουλγάρων ἐπιπροστίθενται καὶ αἱ ἀκόλουθοι.

Ἐκθεσις τοῦ ὀρθοδόξου ἐφημερίου Βαλτσίκιου

«Τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Βάρνης,

εἰς Βάρναν

Διὰ ταύτης μου σπεύδω νὰ ἀναγγείλω εἰς ὑμᾶς, ὅτι τὴν 29 Νοεμβρίου ἔλαβον ἐπιστολὴν ἐκ Καθάρνης παρὰ τῶν υἱῶν Δημητρίου Κερανόγλου, ὅπως μεταβῶ εἰς Καθάρναν, καὶ τρισχίσω τοῦ μακκρίτου Δ. Κερανόγλου καὶ βαπτίσω τρία παιδιὰ, τὸ ἐν τοῦ Ἰωάννου Γεωργίου ἐκ 40 Ἑκκλησιῶν, τὰ δὲ δύο τοῦ Δημητρίου Σκωτωρινῶ. Ἀλλὰ μόλις ἐφθασα εἰς τοὺς πρόποδας τῆς πόλεως, κλητῆρ τις ἐπὶ ταυτοῦ διορισμένος μοὶ ἐπέριμενεν εἰς τὸν δρόμον καὶ, μόλις ἐφθασα, μοὶ ἐμπόδισε νὰ εἰσέλθω ἐντὸς τῆς πόλεως. Ἀλλ' ἐγὼ εἰσῆλθον, ἐκάτέβην εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον καὶ ἐπχρυσιάσθην εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην (Στάρσων) λίαν ὀργισμένον καὶ λέγοντά μοι· σὺ πῶς ἀντιβαίνεις τὰς διαταγὰς μου καὶ ἡλθες ἐδῶ, σὺ δὲν ἔχεις ἐνορίαν ἐδῶ καὶ ὀγρήγορα νὰ φύγῃς ἀπ' ἐδῶ, διότι θὰ σὲ στείλω πεζὸν εἰς Βαλτσίκιον, καὶ ἂν εἰσέλθῃς εἰς καμμὶν οἰκίαν διὰ νὰ ἱεροπράξῃς, θὰ σὲ πυροβολήσω.

Ἰδοὺ τί τοῦ εἶπον· κύριε, ὅτι μὲ ἀπαγορεύεις νὰ ἱεροπράξω, τοῦτο πρέπει νὰ μοὶ δώσῃς γραπτῶς. Ἀλλ' αὐτὸς μοὶ ἡρνήθη· ἔμεινα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Πανχρίωτη Τσομάκη, συνάμα δὲ μοὶ ἀπηγόρευσε νὰ περιφέρωμαι ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰς τὸ διάστημα δὲ τῆς διαμονῆς μου εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ἤμουν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν.

Εἰς τὰς 2½ μ.μ. ἀνεχώρησα ἐκ Καθάρνης ἀπρακτος καὶ ἐφθασα εἰς τὰς 5 μ.μ. εἰς Βαλτσίκιον.

Σήμερον δὲ 1 Δεκεμβρίου, προσεκλήθην εἰς τὸν ἐνωμοτάρχην Βαλτσίκιου καὶ μοὶ εἶπεν ὅτι ὁ Νομάρχης Βάρνης μᾶς διατάττει νὰ σοὶ εἰπῶμεν ὅτι νὰ μὴν ὑπάγῃς εἰς Καθάρναν διὰ νὰ ἱεροπράξῃς, διότι δὲν ἔχεις ἐνορίαν εἰς Καθάρνας.

Ἰδοὺ τί τοῦ εἶπον· κύριε, εἶμαι διορισμένος παρὰ τῆς

πνευματικῆς ἀρχῆς μου Βαλτσικίου καὶ Καθάρνης καὶ ἔχω πολλοὺς πατριαρχικοὺς εἰς Καθάρνην καὶ ὁσάκις προσκαλοῦμαι ὑπάγω καὶ θὰ ὑπάγω, καὶ ἂν τοὺς ἀφαιρέσητε τὸν Νεὸν δὲν ἠμπορεῖτε ὁμῶς νὰ τοὺς ἀφαιρέσετε τὸ αἶσθημα καὶ τὴν τύψιν τῆς συνιδήσεως διὰ νὰ τοὺς κάμετε Ἐξαρχικούς· ἡμεῖς εἰμεθα Πατριαρχικοί.

Ὅθεν ἔκρινα καλὸν εἶνα φανερόν ποιήσω εἰς ὑμᾶς τὸ τοιοῦτον καὶ ἐνεργήσητε εἰ δυνατόν παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ Ἀρχῇ ὅπως μοι δοθῇ ἡ ἄδεια.

Οὕτως ἐχόντων τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων

Διατελῶ

Ἀρχιμανδρίτης ΙΩΑΚΕΙΜ Δ. ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ

Ἐν Βαλτσικίῳ τῇ 1 Δεκεμβρίου 1907

«Ἐν βίᾳ ἔγραψον»

Καὶ σημειωθῆτω, ὅτι τὰ παιδιά ἅπερ προσεκληθῆν νὰ βαπτίσῃ ὁ ἀρχιμ. Εὐσταθιάδης εἰς Καθάρνην εἰσὶ τέκνα Ἑλλήνων ὑπηκόου. Τὰ σχόλια εἰσὶ πάντῃ περιττά.

Τῇ 20 Νοεμβρίου, αἱ ἐν Μεσημβρίᾳ βουλγαρικαὶ διοικητικαὶ Ἀρχαὶ ἀπεπειράθησαν, ἀπ' εὐθείας πλέον, νὰ ἀρπάσωσι παρὰ τῆς ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου Κοινότητος τὸ κτίριον τῆς ἀστικῆς σχολῆς τῆς Κοινότητος, ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὁ χῶρος τῆς βουλγαρικῆς δημοτικῆς σχολῆς τῆς πόλεως ἦτο ἀνεπαρκής. Μόλις δὲ κατώρθωσε νὰ περισώσῃ τὴν ιδιοκτησίαν αὐτῆς ἡ Κοινότης, δηλώσασα ὅτι θὰ προέβαιεν εἰς τὸν καταρτισμὸν τάξεων τῆς μέσης παιδείσεως, συνφά καὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ βουλγαρικῷ νόμῳ.

Ἄλλ' ἐχέτωσαν ἀτρέμας οἱ ὀρθόδοξοι Μεσημβρίας. Ὅτι δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐπιτελέσωσιν αἱ βουλγαρικαὶ Ἀρχαὶ τὴν 20 Νοεμβρίου, θὰ πραγματοποιήσωσιν εἰς πρῶτῃν ἐυκαιρίαν, ἐν προσεχεῖ μέλλοντι.

Ἡ βουλγαρικὴ θηριωδία, μὴ κορεσθεῖσα εἰσέτι, ὥς φαίνεται, ἐκ τοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων Ὀρθόδοξων διωγμοῦ, σκευωρεῖ νέας προφάσεις πρὸς ἐπανάληψιν τούτου, ὥς ἐστὶν εἰκάσαι ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦν δημοσιεύματος τῆς ἡμερησίου ἐφημερίδος «Βετσέρνα Πόστα» (ἐκδόσις Ράδεφ-Ναούμωφ) τῆς 25 Νοεμβρίου 1907.

Προκλήσεις Ἑλλήνων ἐν Φιλιππουπόλει

« Ἀφικθέντες ἐκ Φιλιππουπόλεως ταξειδιῶται ἀνεκοίνωσαν ἡμῖν ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν ὁδῶν «Ἀρχιμανδρίτου Δαμασκηνοῦ» καὶ «Πατριάρχου Εὐθυμίου», αἵτινες εὑρίσκονται ἐν τῇ ἐλληνικῇ συνοικίᾳ, ἐρρυπάνθησαν δι' ἀκαθαρσιῶν.

» Διὰ τῶν προκλήσεων τούτων, λέγουσιν ἡμῖν, οἱ Ἕλληνες ζητοῦσι νὰ προκαλέσωσιν ἐκ νέου τὴν ἐθνικὴν ἀγανάκτησιν τῶν Βουλγάρων.

Εἰς παρομοίᾳς δηλώσεις, ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν 25 Νοεμβρίου, προέβη καὶ ἡ ἑτέρα βουλγαρικὴ ἐφημερίς τῆς Σόφιας «Ἡμερησία» (Δνέβνικ) ἐπιπροσθέτουσα καὶ τὰ ἀκόλουθα λίαν ἐμφαντικά. «Ἐὰν διὰ τῶν προκλήσεων τούτων ἐπιζητοῦσιν οἱ Ἕλληνες τὴν ἐπανάληψιν τῶν δυσχερῶν ὁκνηρῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους» ὦρα τοὺς καλῇ.

Ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος».

ΙΔΟΥ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΙ ΠΕΙΘΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΝΑ ΚΑΤΑΛΙΜΠΑΝΩΣΙ ΠΡΟΤΡΟΠΑΔΗΝ ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ.

Εὐτυχῶς ὁμῶς δὲν ἐξέλιπον εἰσέτι ἐκ Βουλγαρίας καὶ ἄνδρες ἀποδοκιμάζοντες τὰς ἐξάλλους ταύτας ἀσυναρτησίας, ἐκφάνσεις παρακρούσεως φρενῶν. Ἡ ἐφημερίς λ.χ. Γρασδάνιν (Πολίτης) ἐπικρίνουσα δριμύτως τὴν «Δνέβνικ» διὰ τὰ ἀνωτέρω γραφόμενά της, δηλοῖ ρητῶς ὅτι ἡ ἐπανάληψις τοῦ ἀνθελληνικοῦ κινήματος, τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ συμπάσης τῆς Εὐρώπης, θὰ εἶχε, δυσχερῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν συνεπείας. Κατακρίνουσα δὲ ἡ αὐτὴ ἐφημερίς καὶ φυλλάδιόν τι ἐκδοθὲν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἕλληνες καὶ Βούλγαροι», προβαίνει εἰς τὴν βαρυσήμαντον ὁμολογίαν ὅτι «ἡ τρέλλα τοῦ 1906 (τὸ ἀνθελληνικὸν κίνημα) δὲν εἶναι δυνατόν νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τοῦ βουλγαρικοῦ λαοῦ, διότι τοῦτο ἦτο ἔργον τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως».

Καὶ ἡ «Μπαλκάνσκα Τριμπούνα» δὲ τῆς 3 Νοεμβρίου, πραγματευομένη τὸ ζήτημα τῶν λυμαινομένων τὴν μακεδονικὴν χώραν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, γράφει τὰ ἀξιοσημεῖα τάδε·

«Καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησίς μας δύναται νὰ περιορίσῃ τὴν ἐπαναστατικὴν δρασίαν τῆς «Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως». Ἄν δὲ οἱ Ὑπουργοὶ ἡμῶν δὲν ἐπιχειροῦσι τοιοῦτόν τι, τοῦτο προέρχεται διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν δεσμεύονται ὑπὸ πολιτικῶν συμφερόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οἱ ἀρχηγοὶ τῆς «Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως» συνδέονται διὰ πολλαπλῶν δεσμῶν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως· θὰ καταπέσῃ δὲ ἡ δρασίς τῆς «Ἑσωτερικῆς Ὁργανώσεως», ὅταν θὰ πέσῃ ἐπίσης ἡ παροῦσα Κυβέρνησις».

Ἡ προσαγωγή, ἄλλως τε, νέων ἀποδείξεων πρὸς πιστοποίησιν τῆς συμπράξεως τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῶν μακεδονικῶν κομιτάτων, κατέστη πλέον ὅλως περιττὴ μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς Σόφιας. Ἡ θριαμβευτικὴ παρέλασις τῶν μελῶν καὶ ἀρχηγῶν τῶν κομιτάτων κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ Σαράφωφ, καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἐπίσημος ἀντιπροσώπευσις τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐπιτροπῆς ἐξ Ὑπουργῶν καὶ διὰ τῆς καταθέσεως, ἐξ ὀνόματος αὐτῆς, στεφάνου, διετράνωσαν πανηγυρικῶς τὴν μεταξὺ ταύτης καὶ τῶν Κομιτάτων στενὴν ἀλληλεγγύην. Τοιαύτη δὲ εἶναι ἡ Κυβέρνησις ἥτις, ἄνευ οἰασδήποτε ἀποδείξεως, τολμᾷ—ἐν τῷ Ὑπομνήματι τῷ ἐπιδοθέντι ἀπαντητικῶς εἰς τὸν ἐν Σόφια διπλωματικὸν πράκτορα τῆς Μ. Βρετανίας—νὰ διατυποῖ τὰς μᾶλλον ἀσυστάτους κατηγορίας κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ καὶ κατὰ τῶν αὐτόθι ὑπὸ τὸν Οἰκουμενικὸν θρόνον, διατελούντων Μητροπολιτῶν, ὧν τινὲς ὀνομαστὶ, (Καστορίας, Φλωρίνης, Δράμας) ἐν τῷ βουλγαρικῷ τούτῳ ἐγγράφῳ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς συκοφαντοῦνται καὶ προπηλακίζονται.

ΑΝΑΛΗΘΕΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ἐν τῷ ἀπαντητικῷ Ὑπομνήματι ὅπερ ἐπέδωκε πρὸς τὸν ἐν Σόφια ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Βρετανίας—ἐπιστήσαντα τὴν προσοχὴν αὐτῆς διὰ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ τελευταίας βιαιοπραγίας τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν—πειράται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν καταστροφὴν τοῦ Ρακόβου, διὰ τῆς προφασιολογίας ὅτι ἐν Ρακόβῳ εἶχε στήσῃ τὸ κέντρον αὐτῆς ἑλληνικὴ συμμορία, καὶ ὅτι κατ' αὐτῆς καὶ

οὐχὶ κατὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἐπετέθησαν οἱ Βούλγαροι, ὅπερ χωρίον ἐκάη τυχαίως ἐν τῷ ὄργασμῳ τῆς συμπλοκῆς· ἄλλως τε, ἐπάγει τὸ Ὑπόμνημα, «οἱ κάτοικοι εἶχον προσκληθῇ νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ χωρίον πρὸ τῆς πυρπολήσεως αὐτοῦ Ἡ περίπτωσις τοῦ χωρίου Νεγοβάνης εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτή. Καὶ ἐδῶ ἐνεφώλευεν ἑλληνικὴ συμμορία»

Αἱ προφασιολογίαι αὗται οὐ χρήζουσιν ἀνασκευῆς. Ἄν ἐν Ρακόβῳ ἐνεφώλευεν ἑλληνικὴ συμμορία, θὰ ἐπηκολούθει φυσικῶς συμπλοκή· εἶναι δὲ μεμαρτυρημένον ὅτι οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι ἐφυγον προτροπάδην, ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τῶν Βουλγάρων, καταλιπόντες τὸ χωρίον αὐτῶν εἰς τοὺς ἐπιδρομείς, ἀσχοληθέντας ἐπὶ ὥρας ἀνενοχλήτως εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ. Ἐπυρπολήθη δὲ τὸ χωρίον καθὼς καὶ ἡ Νεγοβάνη, καὶ καθὼς βραδύτερον τὸ Παῦλοκ καὶ τὸ Τσέγκελ καὶ τελευταῖον τὸ Ἰστόκ, διότι ἡρνήθησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὰς ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς τοῦ ληστάρχου Τσόλε καὶ τῶν λοιπῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων, ὅπως ἀναγνωρίσωσι τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν. Τοῦτο δὲ ἀνομολογεῖ ἀφελῶς, εἰ καὶ συγκεκαλυμμένως, αὐτὸ τοῦτο τὸ Ὑπόμνημα τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τῆς δηλώσεως ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ Ρακόβου, πρὸ τῆς πυρπολήσεως τοῦ χωρίου τῶν, προειδοποιήθησαν περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διέτρεχον ὑπὸ τῶν συμμοριῶν καὶ προσεκληθήθησαν νὰ ἀποσοβήσωσι τοῦτον· οὐχὶ ὁμως διὰ τῆς φυγῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς προσελεύσεώς τῶν εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν, καθὰ ἀνομολογοῦσιν, ἄνευ διπλωματικῶν περιφράσεων, αὐταὶ αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, προεξαρχούσης τῆς «Βετσέρνα Πόστα».

Οὕτως ὥστε, βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, βούλγαροι ἀρχικομιτατζήδες καὶ βουλγαρικὴ Κυβέρνησις, ἀναιροῦσιν ἐκ συμφώνου τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰμοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Times» τοῦ Λονδίνου, καθ' ἃς ἡ κατὰ τοῦ Ρακόβου καὶ τῆς Νεγοβάνης, ἐπίθεσις ἐγένετο κατ' αὐτῶν τῶν χωρίων καὶ πρὸς καταστροφὴν αὐτῶν, λόγῳ ἀντεκδικήσεως, διὰ προηγηθείσας κατὰ τῶν Βουλγάρων βιαιοπραγίας τῶν Ὀρθοδόξων.

Αἱ ἀναλήθεις ὁμως πληροφορίαι ἐκεῖναι τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Times» δὲν ἀπεκρούσθησαν μόνον ὑφ' ἡμῶν. Τὸ ἀβάσιμον αὐτῶν ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐν Εὐρώπῃ. Πρὸς πίστωσιν παραβόλομεν ὧδε τὴν κρίσιν τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος τῆς Ρώμης «Italie» τῆς 2 Δεκεμβρίου.

«Ὁ «Times»—γράφει ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ ἡ «Italie»—παρὰ πολὺ βραδέως ἐσκέφθη, πρὸς πίστωσιν τῆς τελείας ἀφιλοκερδείας καὶ τῆς πλήρους αὐτοῦ ἀμεροληψίας, νὰ ἐπιφορτίσῃ ἕνα τῶν ἀνταποκριτῶν του ὅπως προβῇ εἰς ἐξακριβώσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως.

» Ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτοῦ δύο τηλεγραφικὰς ἐκθέσεις, ἃς ἀνέγνωμεν εἰς τὰ χθὲς καὶ προχθὲς καταφθάσαντα εἰς Ρώμην φύλλα τοῦ «Times».

» Διὰ τῆς πρώτης, ὁ ἄγγλος συνάδελφος, ὅστις φέρεται μεθοδικὸς ἄνθρωπος, μᾶς περιγράφει τὴν πρὸς βορρᾶν τῶν Σκοπείων κρατοῦσαν ἐκρυθμὸν κατάστασιν διὰ τῆς δευτέρας, περιγράφεται ἡ νοτίως πρὸς τὰ ἑλληνοτουρκικὰ μεθόρια κρατοῦσα τοιαύτη.

» Τὸ μέγα λονδίνιον φύλλον καταλήγει, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, εἰς συμπεράσματα, ἀκριβῆ ἴσως, ἀλλ' ἄπερ ἄδυνατοῦμεν νὰ συζητήσωμεν ἑλλείψει ἀποδεικτικῶν στοιχείων, καθόσον αἱ ἐκ Μακεδονίας πληροφορίαι εἰσὶν ἀντιφάκται, φέρουσαι τὴν χροιάν τῶν ἐμπνεόντων αὐτὰς αἰσθημάτων καὶ συμφερόντων. Ἀποδεχόμεθα λοιπὸν, ὡς πιθανὴν καὶ ἀνταποκρινομένην πρὸς τὴν πραγματικότητα, τὴν γνώμην ἣν ὁ «Times» διατυποῖ ὡς ἐξῆς: «Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶναι ὅτι, παρὰ τὸν διεθνῆ ἑλεγχον καὶ τὴν ὑπὸ ξένους ἀξιωματικούς ὀργανωθείσαν χωροφυλακίαν, ἡ χώρα συνταράσσεται ὑπὸ ἑλληνικῶν, σερβικῶν καὶ βουλγαρικῶν συμμοριῶν».

» Ἀλλ' εἶτα, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐξιστορίσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γραφομένων τοῦ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς, ὑποδεικνύει τοὺς Ἕλληνας καὶ Σέρβους ὡς τοὺς μᾶλλον ἀδιαλλάκτους ἐξολοθρευτὰς τῶν Βουλγάρων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν των.

» Ἐνταῦθα κεῖται ἡ πλάνη. Ἐξηκριβώθη, τανῦν πλέον, ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι οἱ συγκροτήσαντες πρῶτοι συμμορίας πρὸς λεηλασίαν καὶ πυρπόλησιν τῶν ἑλληνικῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων, ἢ τῶν ἑλληνικῶν συνοικιῶν ἐν ταῖς μακεδονικαῖς πόλεσι καὶ κώμασι, καὶ ὅτι αἱ συμμορίαι αὗται κατεκρεοῦργησαν οἰκογενείας ὀλοκλήρους, γυναῖκας, παιδιὰ, γέροντας, φιλησύχους κατσίκους, ἑλληνικῆς ἐθνικότητος.

» Εἶναι γνωστὴ τοῖς πᾶσι ἡ ἐντύπωσις ἣν προυκά-

λεσαν ἀνὰ τὸν κόσμον αἱ τοσάκις ἐπαναληφθεῖσαι ἀγγελλίαι τοῦ ἐμπρησμοῦ πόλεων ὀλοκλήρων καὶ τῆς κατακρεοῦργήσεως ἀνυπερσπίστων πληθυσμῶν. Πόλεων ἑλληνικῶν, πληθυσμῶν ἑλληνικῶν. Οἱ δὲ δολοφόνοι καὶ ἐμπρησταὶ ἦσαν Βούλγαροι.

» Ὡς ἐκ τούτου, οἱ Ἕλληνες κατέρυγον εἰς τὴν ἄμυναν καὶ, εἰς τὰς ἐπιτιθεμένους κατ' αὐτῶν βουλγαρικὰς συμμορίας, ἀντέταξαν σώματα μὴ διατεθειμένα νὰ φονεύωνται ἀνυπερσπίστως.

» Ἐξ ἀμαθείας λοιπὸν ἡ μεροληψία ὁ ἀνταποκριτῆς τοῦ «Times» ἐπιρρίπτει τὴν εὐθύνην τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις ἐγένετο πάντοτε τὸ θῦμα τῆς ἐκρύθμου καταστάσεως ταύτης καὶ εἰς τὸν ὁποῖον δὲν δύναται τις νὰ προσάψῃ ὡς σφάλμα ὅτι πράττει νῦν πᾶν τὸ ἐπ' αὐτῷ ἵνα μὴ ληστεύηται καὶ δολοφονῆται καὶ ἵνα μὴ βλέπῃ τὰ χωρία αὐτοῦ γινόμενα παρηνάλωμα τοῦ πυρός.

» Δυνατὸν βεβαίως καὶ οἱ Ἕλληνες, ἐν καταστάσει νομίμου ἀμύνης εὐρισκόμενοι καὶ ἀποκρούοντες τοὺς ἐπιτιθεμένους Βουλγάρους, νὰ ἐφόνευσαν τινὰς ἐξ αὐτῶν· ἀλλ' οἱ τελευταῖοι οὗτοι, ὡς οἱ δολοφόνοι, ἠδύναντο νὰ μὴ κάμωσιν ἑναρξιν καὶ νὰ μὴ συνεχίζωσι τὰς κακουργίας των.

» Ἀλλὰ διότι εἰς φιλήσυχον αὐτόχθων λονδίνιος ἀστὸς (cockney), προσβαλλόμενος ἐν γωνίᾳ ὁδοῦ τινὸς τοῦ Λονδίνου, φονεύει ἕνα φυλεπίφραυλον κακοῦργον (hooligan), δὲν ἐπεταὶ ὅτι ὁ ἐντιμὸς ἀστὸς μετετρέπη εἰς ἀναρχικὸν κακοῦργον (apache)».

Καὶ ἑτέρα δὲ ἐγκριτος ἐφημερίς τῆς Ρώμης ἡ «Popolo Romano», στιγματίζει προσηκόντως τὰς ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὰς κακουργίας καὶ καταλήγει διὰ τῶν ἐξῆς. «Ἐπὶ τέλους, ἂν θέλωμεν νὰ ὤμεν δίκαιοι, δεόν νὰ ἀνομολογήσωμεν ὅτι τὰ βουλγαρικὰ σώματα εἶναι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὑπέχουσι τὴν μεγαλειτέραν εὐθύνην τῶν καλυμάτων ἅτινα παρουσιάζονται κατὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως».

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Ἐξακολουθοῦσιν, ἐκ μέρους τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, αἱ ἀποκαλύψεις περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἀνεγείρουσιν

τὸν πέπλον τοῦ ψεύδους, ὑφ' ὃν ἐπειράθησαν, — μάτν δμως — νὰ συγκαλύψωσι τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια τῆς βουλγαρικῆς ληστανταρτικῆς δράσεως οἱ ἐν Εὐρώπῃ προστάται καὶ συνήγοροι τούτων.

Αἱ νέαι αὗται ἀποκαλύψεις συμπληροῦσι τὴν εἰκόνα, ἐπικυροῦσαι πᾶνθ' ὅσα περὶ τῶν ἀνοσιουργημάτων αὐτῶν ἀνεγράφησαν ἄχρι τοῦδε ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας», καὶ παρουσιάζουσιν ἡμῖν τὰς βουλγαρικὰς ληστανταρτικὰς συμμορίας πράγματι τοιαύτας ὁποίας διεζωγράφει αὐτὰς ἡ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Πρωτευούσῃ Πρεσβεΐᾳ τῆς Μ. Βρετανίας, διὰ τῆς κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1902 ἐκθέσεώς της, τῆς καταχωρισθείσης ἐν τῇ σχετικῇ «Κυανῇ Βίβλῳ» διὰ τῶν ἀκολουθῶν φράσεων.

«Αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι πρὸς νότον»
» (τῆς Μακεδονίας) ἀποτελοῦνται ἐκ λη-
» στῶν στρατολογουμένων ἐπὶ τῷ προπα-
» γανδικῷ σκοπῷ Ἰσλασίας καὶ δυστη-
» ματικοῦ προσήλυτισμοῦ τῶν Ἑλλήνων».

Ἴδου αἱ νεώτεραι ἀποκαλύψεις τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων.

Ἐκ τῆς «Βετσέρνα Πόστα» (ἐκδ. Σιάγκωφ) τῆς 7 Νοεμβρίου 1907.

«Τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν»

«Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Βουλὴ συνεδριάζει ἐν Σόφίᾳ. Γνωρίζουσιν ἄρα γε οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ ἔθνους, οἵτινες ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῶν ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς λαὸς αὐτοεξοντοῦται ἐν τοῖς βίλας τοῖς; Γνωρίζουσιν ἄρα γε ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἀσυναισθήτως ἐπιφέρουσιν τὴν ἐξόντασιν τοῦ βουλγαρικοῦ στοιχείου καὶ δολοφονοῦσι τὸ ἥθικόν αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν αὐτῷ ἄρωγοί; Μελετήσατε τὴν κατάστασιν, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, καὶ βοηθήσατε πρὸς κατάπαυσιν τοῦ κακοῦ τούτου, ὅμοιον τῷ ὁποίῳ δυσκόλως θὰ εὗρητε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἱστορίᾳ.

» Ἐν τῷ διαπύρῳ ἡμῶν πατριωτισμῷ, ἐργαζόμεθα, ἀσυναισθήτως ἴσως, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῶν ἡμετέρων ἀντιπάλων. Περὶ τούτου ἔχομεν πλεῖστα ὅσα παραδείγματα· ἀλλ' ἐγὼ δ' ἀναφέρω μόνον ἐν δύο, καὶ ἴσως δυνηθῶ νὰ συγκινήσω καὶ ἀρυπνίσω τοὺς ἀνομοδίους, ἴσως δυνηθῶ νὰ καταπέσω τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἔθνους, καθόσον εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσι σύντονα μέτρα ἐναντίον τοῦ κακοῦ· ἄλλως θέλομεν αὐτοκτονήσῃ.

» Ἡ πόλις Δράμα οἰεῖται ὑπὸ Τούρκων· ἔχει μόνον μίαν ἑλληνικὴν συνοικίαν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑκατὸν οἰκιῶν. Βούλγαροι ἐν τῇ πόλει δὲν ὑπάρχουσιν. Ὑπάρχουν μόνον ἐργάται ἐπὶ τῶν καπνῶν, οἵτινες ἔρχονται ἐκ τῶν χωρίων ὑπάρχουν

εἷς δύο παντοπώλαι, πρὸς τοῖς ὁποίοις συνήθως μεταβαίνουν καὶ τρώγουσιν οἱ βούλγαροι ἐργάται. Τὸ βόρειον ἡμισυ μέρος τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Δράμας εἶνε συμφικτιμένον ὑπὸ βουλγαρικῶν χωρίων, τὸ δὲ ἕτερον νότιον ἡμισυ ὑπὸ ἑλληνικῶν χωρίων. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τινὲς ἐκ τῶν προϋχόντων Βουλγάρων τῶν πλησιοχώρων χωρίων, οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριον καπνῶν, εἶχον εὖρει συμφέρον νὰ μετοικήσωσιν οἰκογενειακῶς εἰς Δράμαν. Καὶ οὕτω βουλγαρικὴ φάλαξ εἶχεν ἀρχεῖ νὰ πηγνυται ἐν τῇ πόλει. Καὶ ἡ βουλγαρικὴ Ἐξαρχία ἔβλεπε μετ' εὐχαριστήσεως τὴν συγκέντρωσιν δεκάδος βουλγαρικῶν οἰκογενειῶν ἐν Δράμᾳ, διότι θὰ καθίστατο δυνατὸς ὁ διορισμὸς ὑπ' αὐτῆς ἱερέως — ἐφημερίου καὶ διδασκάλου, καὶ τοιοῦτοτρόπως θὰ ἐτίθετο ἡ ἀπαρχὴ βουλγαρικοῦ κέντρου ἐν τῷ ἄκρῳ ἐκείνῳ. Διὰ τὰ ἐξαρχικὰ χωρία ἐν τῷ τμήματι Δράμας ὑπάρχει ἐξαρχικὸς Ἐπίτροπος, ὅστις δὲν διαμένει ἐν τῇ πόλει Δράμας, ἀλλ' ἐν τῷ χωρίῳ Προσεπτάνη, ὁποῦθεν διευθύνει τὰς ἐκκλησιαστικὰς καὶ σχολικὰς ὑποθέσεις τῶν βουλγαρικῶν χωρίων τοῦ βορείου τμήματος τοῦ λεκανοπεδίου Δράμας. Δὲν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία ὅμως, ὅτι, ὡς ἔβλεπον τὰ πράγματα, θὰ ἤρχετο ταχέως καιρὸς, καθ' ὃν θὰ ἰδρύετο βουλγαρικὸν κέντρον ἐν Δράμᾳ, ὅπερ θὰ ὑπερήτιζεν, ἐνώπιον τῶν τουρκικῶν Ἀρχῶν τῆς Δράμας, τὰ συμφέροντα τῶν παρακειμένων βουλγαρικῶν χωρίων. Ἀλλ' οἱμοὶ! ἦτο πεπρωμένον ὁ ἄνευ φρονήσεως βουλγαρικὸς πατριωτισμὸς μόνος νὰ θ' αὐτὴ τὴν κεφαλὴν τοῦ καὶ νὰ γένηται ὑπαίτιος ν' ἀπολεσθῇ καὶ τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο, ὅπερ παρεσκευάζετο διὰ τὴν Δράμαν.

» Ἐν τῷ τμήματι Δράμας ἐνεργεῖ ἡ συμμορία γνωστοῦ βουλγάρου ὀπλαρχηγοῦ, ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος προέβη εἰς τὴν ἀπονενοημένην ἀπόπειραν νὰ συλλάβῃ καὶ ἀπαγάγῃ τὸν Ἀγγλὸν συνταγματάρχην Ἑλλιοτ, ἵνα ζητήσῃ εἰς τὰ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ἄδρα λῦτρα. Ἐνώπιον τῆς συμμορίας τοῦ ρηθέντος ὀπλαρχηγοῦ παρουσιάσθησαν τρεῖς νέοι βούλγαροι: Ὁ Δῆμις ἐκ Βελεσῶν, ὁ Δημήτριος ἐκ Καλαποτίου καὶ ὁ Κόνε ἐκ Περλεπέ καὶ ἐξέφρχσαν ἐπιθυμίαν νὰ καταταχθῶσιν ὡς συμμορίται. Ἐδόθη αὐτοῖς ἀπάντησις ὅτι οὗτοι δύνανται νὰ γένωνται δεκτοὶ ὡς συμμορίται μόνον ἀφοῦ δοκιμασθῶσιν, ἐάν εἰσιν ἄξιοι. Οἱ ὑποψήφιοι ἔδειξαν προθυμίαν νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς οἰανδήποτε δοκιμασίαν.

» Ἰνα δοκιμάσῃ τὴν ἀξίαν καὶ ἰκανότητά των, ὁ Δάφ (ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας) ἔδωκεν αὐτοῖς βόμβας καὶ διέταξεν αὐτοῖς νὰ μεταβῶσιν εἰς Δράμαν καὶ νὰ ρίψωσιν αὐτὰς νύκτα τινὰ εἰς τὸ καφενεῖον Μακρή, ὅτε θὰ ἦσαν ἐν αὐτῷ συνηθροισμένοι πολλοὶ ἄνθρωποι. Ἰδιαιτέρα τις αἰτία ἢ σκοπὸς τοῦ διαδήματος τούτου δὲν ὑπῆρχεν· ἀπλῶς μόνον αἱ βόμβαι ἔπρεπε νὰ ριφθῶσι, διότι τὸ καφενεῖον ἦτο ἑλληνικόν.

» Οἱ ὑποψήφιοι ἔλαβον τὰς βόμβας καὶ τὴν εἰς Δράμαν ἄγουσαν. Προηγουμένως οὗτοι ἔπρεπε νὰ γνωρίσωσι τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ τοὺς ὁρους, καὶ νὰ σπουδάσωσι τὴν τοποθεσίαν. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον οὗτοι περιήρχοντο ἐπὶ πολὺν χρόνον τὴν πόλιν καὶ τὰ περίχωρα, ἔκαμον ἐκδρομὰς, ἐγνωρίσθησαν καὶ συνεισχετίσθησαν μὲ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐπιφανεῖς βουλγάρους ἐν Δράμᾳ καὶ ἐν τοῖς χωρίοις. Καὶ ἐπὶ τέλους, τὴν ἑσπέραν τῆς 6ης Ἰουλίου, οὗτοι μετέβησαν εἰς τὸ ρηθὲν καφενεῖον καὶ ἔρριψαν βόμβας μετὰ τῶν συνελθόντων ἀνθρώπων. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ τοῦ ἐγχειρήματος ὑπῆρξεν ὁ φόνος ἐνός

άνδρος (Γεωρ. Παπάζογλου) μισς γυναικός (τῆς κυρίας Ἑλένης) καὶ ὁ τραυματισμὸς τριῶν, Ἰακώβου Ἀβραάμ, Χαλλήλ Ἰβραχίμ καὶ τοῦ Ἡρακλῆ. Ἐκ τῶν τριῶν συμμοριτῶν ὁ Δημόφορος ἐφονεύθη ἐκ τῶν βομβῶν, ὁ Δημήτριος ἐπληρώθη βαρέως καὶ ὁ Κόνε ἠδυνήθη νὰ φύγῃ. Ὁ πληγωθεὶς βαρέως Δημήτριος ἀπέθανε τὴν ἐπιοῦσαν πρὶν ἢ ὁμῶς ἐκπνεύσῃ, κατέθεσε λεπτομερῶς περὶ τοῦ σχεδίου τῆς ἀποπείρας ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκ 15 ἀτόμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ ἄγγλος ἀξιωματικός τῆς χωροφυλακῆς Κλάρκ. Ἀνεκοίνωσαν ὅλα τὰ μέρη καὶ τὰ πρόσωπα, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς συμμοριτὰι εἶχον σχέσεις ἐν Δράμα καὶ τοῖς περιχώροις. Ἐκ τούτου αἱ Ἀρχαὶ ἔλαβον ἀφορμὴν καὶ ἐφυλάκισαν ὅλους τοὺς Βουλγάρους τῆς πόλεως Δράμας καὶ ὅλους τοὺς Βουλγάρους προκρίτους τῶν περιχώρων

» Προέκυψεν ὅτι ἐκεῖνο, ὑπὲρ τοῦ ὁποῦ κατεβάλλετο κόπος καὶ παρεσκευάζετο ἀπὸ ἐτῶν, ἐξεμνηστεύθη ἐν μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ παρὰ τριῶν ἀφρόνων συμμοριτῶν. . . . ὅποια ὠφέλεια; ὅποτον συμφέρον ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως ἐξ ὧν τούτων; Ἡ δὲ βλάβη καὶ αἱ μεγάλαι ζημίαι εἰσὶν ὀφθαλμοφανεῖς. Τοῦτο τί ἄλλο εἶνε ἢ αὐτοεξόντωσις καὶ παροχὴ συνδρομῆς, ὅπως τεθῶσιν ἐν ἐνεργείᾳ τὰ ἑλληνο-τουρκικὰ σχέδια; Ἡδὴ δεόν νὰ ἀναμένωμεν καὶ ἐργαζώμεθα ἐπὶ πολλὰ ἔτη, ἵνα κερδίσωμεν τὸ ὀλίγον ἐκεῖνο, ὅπερ κατείχομεν καὶ ὅπερ ταχέως ἠῤῥαξαν ἐν Δράμα. Τὸ ἄφρον ἐπιεσόδον τῆς 6 Ἰουλίου οὐ μόνον δὲν ἀνύψωσεν, ἀλλὰ κατέβαλε τὸ ἠθικὸν τῶν Βουλγάρων ἐν τῇ τμήματι Δράμας, καθόσον προκάλεσε ἀπὸ μέρους τῶν Ἀρχῶν μέτρα τοιαῦτα, τῶν ὁποίων ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ ὀριστικὴ καταστροφὴ ἡμῶν.

» Ἄλλοτερον παράδειγμα.

» Τὸ χωρίον Ἐγρί-Δερὲ, τοῦ Καζῆ τῆς Ζίχνης, εἶνε ἐν τῶν καλῶν βουλγαρικῶν χωρίων εἰς τὸ ἄκρον ἐκεῖνο. Ὀλόκληρον τὸ χωρίον ἦτο ἐξαρχικόν, ἐξαιρέσει οἰκογενειῶν τινων, αἵτινες, ἔνεκα συμπερονταλογικῶν λόγων, ἠκολούθουν τὸν πλούσιον ἑλληνα Προκόπιον. Ἡ ὀργάνωσις ἀπερῆσεν νὰ καθαρῶσιν τοὺς γραικομανεῖς ἐκ τοῦ χωρίου, φονεύουσα τὸν Προκόπιον καὶ ἐξαναγκάζουσα τὸ κόμμα του ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἐξαρχίαν. Ἀπεστάλην συμμορία τις, ἥτις τῇ 9 Ἀπριλίου εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον, ἐφόνευσεν τὸν Προκόπιον καὶ ἐκαυσεν οἰκίαν τινὰς γραικομανῶν.

» Ἀποτέλεσμα ὧν ὑπῆρξεν ὅτι, ἀντὶ νὰ ἐξοντωθῶσιν οἱ ὀλίγοι γραικομανεῖς, ὀλόκληρον σχεδὸν τὸ χωρίον ἐγένετο πατριαρχικόν. Ἰδοὺ ἡ ὠφέλεια τῶν ἀφρόνων διαδημάτων τῶν συμμοριῶν. Πλέον ἢ βέβαιον ἦτο ὅτι οἱ ὀλίγοι ἐν Ἐγρί-Δερὲ γραικομανεῖς βαθμὴδὸν θὰ ἐξηφανίζοντο συγχωνευόμενοι μετὰ τοὺς καταπληκτικῶς πλειονοψηφοῦντας Βουλγάρους, ἐὰν μὴ συνέβαινον ἡ αἵματοχυσία καὶ αἱ φλόγες, ἵνα μεταβάλλωσιν ὀλόκληρον τὸ χωρίον εἰς γραικομανεῖς. Ὁ γενικὸς κανὼν καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ Βουλγάρους εἶνε ὅτι ἡ αἵματοχυσία καὶ τὸ πῦρ φέρουσι πάντοτε ἀντίθετα ἀποτελέσματα τοῦ σκοποῦ. Τοιαύτη εἶνε ἡ σημερινὴ τακτικὴ ἐν βίλας τοῖς.

» Παρόμοια παραδείγματα ἔχομεν ἀναρίθμητα. Τὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι ἐξακολουθοῦσι νὰ ἐπαναλαμβάνωνται καὶ μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν. Τὸ τελευταῖον παράδειγμα τοῦ χωρίου Ρακόβου καὶ τὰ τῶν χωρίων Περγεπὲ, περὶ τῶν ὁποίων ἀνήγγεila ὑμῖν, εἶνε γνωστά. Ὁ τηλεγράφος ἔφερον ἡμῖν

τὴν εἰδήσιν ὅτι δύο ἑτέρα βουλγαρο-πατριαρχικὰ χωρία τοῦ τμήματος Βιτωλίων ἐπυρπολήθησαν προχθὲς ὑπὸ βουλγαρικῆς συμμορίας. Λεπτομέρειαι δὲν ὑπάρχουσιν εἰσέτι. Θὰ γράψω ὑμῖν περὶ τούτου. Πὺ ἀγόμεθα; συναισθανόμεθα ἄρα γε τί πράττομεν, κύριε συντάκτα, καὶ κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους;

» Αἱ ἐνταῦθα πρεσβεῖαι ἔλαβον ἐκ Μακεδονίας λυπηροτάτην εἰδήσιν, τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχουσιν ἔτι λεπτομέρειαι. Ἡ νέα αὕτη εἶνε ὅτι δύο βουλγαρικαὶ συμμορίαι συνεπλάκισαν ἐν Τικβὲς καὶ ἔπεσαν νεκροὶ κατὰ τινὰς μὲν 16, κατ' ἄλλους δὲ 26 συμμοριτὰι. Ἡ αἰτία τῆς συμπλοκῆς ἦτο ὅτι ἡ μία συμμορία ἐπέμενε νὰ παύσωσιν αἱ συμμοριακαὶ κινήσεις, ἡ δὲ ἄλλη δὲν ἦτο σύμφωνος εἰς τοῦτο.

» Ἐσχάτως αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι ἐξετέλεσαν δεκάδας φόνων κατὰ Βουλγάρων ἐνοχοποιουμένων ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν Ἐξαρχίαν, ἢ ὄντων ὑπόπτων ὅτι ἔχουσι σχέσεις μετ' ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν διάκεινται φιλιῶς πρὸς τὰ κομιτάτα.

» Τῇ 20 Ὀκτωβρίου, ἡ συμμορία τοῦ Μοριχόβου τοῦ Ἰβάν Σμιλιάνωφ συνέλαβε 10 χωρικοὺς, ὧν τοὺς 5 ἐφόνευσεν. Οἱ φονευθέντες ὤρμωτο ἐκ τῶν χωρίων Πιλτισίτης, Βεστίτης καὶ Ζίβο. Τῇ 5 Ὀκτωβρίου ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς Διοργανώσεως ὁ Ν. Πετρόφ ἐκ τοῦ χωρίου Γαϊτανινόβου, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου. Τῇ 16 Ὀκτωβρίου ἡ συμμορία τοῦ Κρίστι Λεόντωφ ἐφόνευσεν τὸν βούλγαρον Τέσε Γιάννεφ ἐκ τοῦ χωρίου Λαζένε, τοῦ τμήματος Φλωρίνης ἐπὶ μὴ ὑπακοῇ. Ἡ αὕτη συμμορία τῇ 25 Ὀκτωβρίου ἐφόνευσεν τρεῖς βουλγάρους χωρικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Ἀρμενοχωρίου, τοῦ τμήματος Φλωρίνης, ἐνοχοποιουμένους ἐπὶ φιλελληνισμῷ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ αὕτη συμμορία ἐφόνευσεν τέσσαρας βουλγάρους πατριαρχικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Βρόδης, τοῦ τμήματος Βιτωλίων. Τῇ 5 Ὀκτωβρίου ἄνθρωποι τοῦ κομιτάτου ἐφόνευσαν τὸν Γεώρ. Ἰβάνωφ ἐκ τοῦ χωρίου Δόλεν, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου.

» Τῇ 22 Σεπτεμβρίου, τρομοκράται τοῦ κομιτάτου ἐφόνευσαν τὸν Ἀθανὰς Κώστωφ ἐκ τοῦ χωρίου Σαρτσίστης, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου.

» Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὡσαύτως, ἄνθρωποι τοῦ κομιτάτου ἐφόνευσαν τὸν Γεώρ. Π. Δημήτρωφ ἐκ τοῦ χωρίου Τίρλις, τοῦ τμήματος Νευροκοπίου. Τῇ 6 Ὀκτωβρίου, ἄνθρωποι τοῦ βοϊβόδα Ἀποστόλ ἐφόνευσαν εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως Γένιτζε-Βαρδάρ τὸν βούλγαρον Μήτσε Μπαμπαγιαλτζεφ, ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως ὁρμώμενον. Τῇ 2 Σεπτεμβρίου, ἄνθρωποι ἐπίσης τοῦ κομιτάτου ἐφόνευσαν δύο Βουλγάρους πατριαρχικοὺς ἐκ τοῦ χωρίου Τεχόβου, τοῦ τμήματος Βοδενῶν. Τῇ 4 Σεπτεμβρίου, ἐφόνευσαν ὑπὸ βουλγαρικῆς συμμορίας τρεῖς βούλγαροι χωρικοὶ ἐκ τοῦ χωρίου Ρουσιλόβου, τοῦ αὐτοῦ τμήματος. Τῇ 27 Ἰουνίου, ἄνθρωποι τοῦ βοϊβόδα Ἀποστόλ ἐπετεθήσαν κατὰ τοῦ Ἰβάν Γάτσωφ καὶ τοῦ υἱοῦ του. Γεωργίου, ἐνῶ εἰργάζοντο, καὶ ἐφόνευσαν αὐτοὺς ὡς μὴ ἀνήκοντας τῇ ἀνωτάτῃ Ὀργανώσει κτλ. Ἡδυνάμην νὰ ἀναφέρω δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας ὁμοίων παραδειγμάτων τῆς ἀγριότητος, κτηνωδίας καὶ ἐξοντώσεως. ἀλλ' ἡ καρδιά μου δυνέχεται καὶ ἡ ὑπομονή μου ἐξαντλεῖται.

Πόσον δὲ χαίρουσι Τούρκοι, Ἕλληνες καὶ Σέρβοι ἐπὶ ταῖς βαρβάραις ταύταις ἐνεργείαις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ κομιτάτων! Καὶ τίς ἡ ἀνάγκη εἰς τὰς

τουρκικὰς καὶ ἑλληνικὰς δυσμορίας νὰ ἐργάζωνται, ἀφοῦ δι' αὐτὰς ἡμεῖς ἐργαζόμεθα» :

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Μῆρ» τῆς 11 Νοεμβρίου 1907.

Ποῦ εὐρίσκεται ὁ Σανδάσκης :

«Καθ' ὃν χρόνον οἱ ὑπουργοὶ ποιοῦνται δηλώσεις ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὅτι εἰσὶν ἐναντίοι τῆς συμμοριακῆς ἐνεργείας, ἡ ἐφημερίς «Βαλκανικὸν Βῆμα» δημοσιεύει ὅτι ὁ βοϊδόδας Σανδάσκη ἀφίκετο εἰς Δούπνιτσαν ἕνεκα σπουδαίων οἰκογενειακῶν λόγων. Ἐκ Σόφιας εἰς Δούπνιτσαν μετέβη δι' ὁχήματος, ἐν ᾧ εὐρίσκετο καὶ εἰς ἀστυφύλαξ καθήμενος πλησίον τοῦ ἡνιόχου. Κανονίως τὰς ἐργασίας του ὁ ρηθείς ὀπλαρχηγός, ἐπανήλθεν αὐθις εἰς Σόφίαν, ἐν γνῶσει τῆς ἀστυνομίας. Ἐν τῇ πρωτευούσῃ περιήρχετο ἐλευθέρως, ἐπεσκέπτετο τοὺς φίλους του, τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Βουλγαρίας, μεθ' ὧν συνδιελέγετο περὶ ἀπορρήτων ὁλοκλήρους νύκτας. Ἐκ τῶν γεγονότων τούτων τὸ «Βαλκανικὸν Βῆμα» τεκμαίρεται ὅτι ἡ ἀστυνομία οὐδέποτε κατεζήτησε σπουδαίως τὸν ἑνοχον Σανδάσκη».

Πρὸς παραπλάνησιν τῆς δικαιοσύνης τῆς καταζήτησής τοὺς δολοφόνους τοῦ ἐν Γοπεσίῳ φονευθέντος τῇ 2 Νοεμβρίου Ἑλλήνου ὀρθοδόξου διδασκάλου Κωνσταντίνου Σάντη, τὰ ὄργανα τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδης ἀπεπειρήθησαν νὰ ἀποδώσωσι τὸ ἔγκλημα τοῦτο εἰς προσωπικοὺς λόγους, ἐνοχοποιῶντες τὸν γυναικάδελφον τοῦ ἀειμνήστου διδασκάλου Δημήτριον Α. Τσιγκαρῶν.

Εὐτυχῶς, ἀπεδείχθη ἤδη τὸ ὅλως ἀβάσιμον τῆς συκοφαντίας ταύτης, βεβαιωθέντος ὅτι, τῇ 2 Νοεμβρίου, ἤτοι, ἑκρίβως τῇ ἡμέρᾳ τῆς δολοφονίας, ὁ Δημήτριος Α. Τσιγκαρῶς εὐρίσκετο ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Βουλγαρίας Σόφίᾳ. Ἡ δὲ ἀνέκρισις εὐρίσκεται ἤδη ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ἀληθῶν δολοφόνων ἀνηκόντων εἰς τὴν σπείραν τῶν ρωμουνιζόντων.

—Τοῖς ἐγγραφεῖσι κατὰ μάρτιον καὶ ζητοῦσι τὰ ἀπὸ 1 ἰανουαρίου φύλλα ἀγγέλλομεν ὅτι ἀδυνατοῦμεν ν' ἀποστείλωμεν ταῦτα, μὴ ἔχοντες. Ἡ περίοδος τῆς ἐτησίως συνδρομῆς αὐτῶν θεωρεῖται ἀρχομένη ἀπὸ μαρτίου 1907 καὶ λήγουσα φεβρουάριον προσεχὺς ἔτους. Τὸ γραφεῖον ἀποστέλλει φύλλα μόνον ἀφ' οὗ χρόνου εὐρίσκει διαθέσιμα πολλὰ, λογιζόμενον τὴν συνδρομὴν ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου, ὅπερ ἔλαβεν ὁ νεωστὶ καταγραφείς ἐν τοῖς συνδρομηταῖς.

—Ἐπειδὴ παρατηροῦσιν ἡμῖν ὅτι ἐνιαχοῦ σειρὰ φύλλων τῆς «Ἐκκλησ. Ἀληθείας» τακτικῶς στελλομένη παραπίπτει, μὴ φθάνουσα εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον, παρακαλοῦμεν τοὺς μὴ λαμβάνοντας ἵνα πληροφορῶσιν ἡμᾶς περὶ τούτου, ἐγκαίρως τῶν ἀναγκαίων μέτρων λαμβανομένων.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΡΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΥΜΝΟΥ Πνευματικὸν δικαστήριον Λέρου

Ἡ Χρυσὴ Μικὲ Ψαρᾷ, τὸ γένος Καραγάγκου, ὀρθόδοξος χριστιανὴ, ὑπήκοος Ὁθωμανῇ, τέως κατοίκου Πύργου Βουλγαρίας, ἥδη δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, καλεῖται, ὅπως τὴν πρῶτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 9 εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν Λέρῳ Πνευματικοῦ δικαστηρίου ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς Μικὲ Γ. Ψαρᾷ, ὀρθόδοξου χριστιανοῦ, κατοίκου Λέρου, ξυπουργοῦ ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως ἢ κατ' αὐτῆς ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως δικασθῇσεται ἐρήμην αὐτῆς.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τινος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐφημερίδων.

Ἐν Λέρῳ, τῇ 11 δεκεμβρίου 1907.

3

Ὁ προεδρεύων

Ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος
Οἶκ. Γαβριὴλ Καδτῆς

Ὁ γραμματεὺς
Ἰωάννης Ἀμπελάς

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Χαρμαντᾶς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἄνευ ἔργου, τέως κάτοικος Πύργου τῆς ἐπαρχίας Ἀγχιάλου, ἥδη ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρῶτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8ην εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μίξ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ συζύγου Ἰάσμης Γ. Χαρμαντᾶ, τὸ γένος Δ. Χαρολάμπους, χριστιανῆς ὀρθόδοξου τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, καὶ νῦν κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζεύξει. Ἀλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζυγίου, δικασθῇσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρίς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 10 δεκεμβρίου 1907.

Ὁ προεδρεύων

1

† ο Μ. πρωτοδύκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Χαμουδόπουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. III 726204